

Sygn. akt III K 58/13

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący - SSO Izabela Komarzewska

Protokolant - Andrzej Wiszowaty

w obecności prokuratora Wiesławy Sawoško - Grębowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 czerwca 2013 roku

sprawy **A. S.**, syna A. i Z. z domu L., urodzonego (...) w B.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 27 września 2004 roku w sprawie **III K 90/04** za czyn popełniony w dniu 19 maja 2003 r. z art. 13 § 1 k.k. w za z art. 282 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; za czyn popełniony w dniu 4 września 2003 r. z art. 13 § 1 k.k. w za z art. 242 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 2 września 2003 roku do dnia 27 września 2004 roku.

2. nakazowym Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi z dnia 29 września 2005 roku w sprawie **VIII K 436/05** za czyn popełniony w dniu 28 kwietnia 2005 r. z art. 270 § 1 k.k. i art. 33 § 1 k.k. na karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

3. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 26 marca 2008 roku w sprawie **III K 54/07** za czyn popełniony od początku stycznia 1998 r. do dnia 8 czerwca 1999 r. z art. 258 § 1 k.k. w brzmieniu nadanym przez ustawę z dnia 6 czerwca 1997 roku Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553) w zw. z art. 4 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w okresie od stycznia 1998 r. do maja 1999 r. z art. 191 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w okresie od początku stycznia 1999 r. do połowy lutego 1999 r. z art. 191 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k. w brzmieniu nadanym przez ustawę z dnia 6 czerwca 1997 roku Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553) w zw. z art. 4 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony na początku marca 1998 r. z art. 189 § 2 k.k. w zb. z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. w brzmieniu nadanym przez ustawę z dnia 6 czerwca 1997 roku Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553) w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono karę łączną 3 (trzech) lat i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności; zaliczono na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 8 czerwca 1999 roku do dnia 31 października 2002 roku;

4. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 23 marca 2011 roku w sprawie **III K 167/09** za czyn popełniony w okresie od dnia 28 sierpnia 2003 r. do dnia 2 września 2003 roku z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 12 k.k., art. 33 § 1 i 3 k.k. na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych; za czyn popełniony w bliżej nieustalonej dacie w okresie od miesiąca sierpnia 2003 roku do dnia 2 września 2002 roku z art. 189a § 1 k.k. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia

wolności; za czyn popełniony w okresie od początku miesiąca lipca 2003 roku do dnia 2 września 2003 roku z art. 258 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono karę łączną 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności; zaliczono na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 6 grudnia 2008 roku do dnia 16 grudnia 2009 roku;

I. Na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. łączy skazanemu A. S. kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawach: **III K 90/04, III K 54/07 i III K 167/09** i orzeka wobec niego karę łączną **8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności**.

II. Na mocy art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okresy dotychczas odbytych kar z połączonych wyroków i okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie **od dnia 8 czerwca 1999 roku do dnia 31 października 2002 roku, od dnia 2 września 2003 roku do dnia 27 września 2004 roku i od dnia 6 grudnia 2008 roku do dnia 16 grudnia 2009 roku**.

III. W pozostałej części kary jednostkowe w wyrokach podlegających łączeniu pozostawia do odrębnego wykonania.

IV. Na mocy art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w kwestii wydania wyroku łącznego w sprawie Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi w sprawie **VIII K 436/05**.

V. Zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt III K 58/13

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego w toku przewodu sądowego materiału dowodowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie.

A. S. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 27 września 2004 roku w sprawie **III K 90/04** za czyn popełniony w dniu 19 maja 2003 r. z art. 13 § 1 k.k. w za z art. 282 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; za czyn popełniony w dniu 4 września 2003 r. z art. 13 § 1 k.k. w za z art. 242 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 2 września 2003 roku do dnia 27 września 2004 roku.

2. nakazowym Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi z dnia 29 września 2005 roku w sprawie **VIII K 436/05** za czyn popełniony w dniu 28 kwietnia 2005 r. z art. 270 § 1 k.k. i art. 33 § 1 k.k. na karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

3. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 26 marca 2008 roku w sprawie **III K 54/07** za czyn popełniony od początku stycznia 1998 r. do dnia 8 czerwca 1999 r. z art. 258 § 1 k.k. w brzmieniu nadanym przez ustawę z dnia 6 czerwca 1997 roku Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553) w zw. z art. 4 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w okresie od stycznia 1998 r. do maja 1999 r. z art. 191 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w okresie od początku stycznia 1999 r. do połowy lutego 1999 r. z art. 191 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k. w brzmieniu nadanym przez ustawę z dnia 6 czerwca 1997 roku Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553) w zw. z art. 4 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony na początku marca 1998 r. z art. 189 § 2 k.k. w zb. z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. w brzmieniu nadanym przez ustawę z dnia 6 czerwca 1997 roku Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553) w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono karę łączną

3 (trzech) lat i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności; zaliczono na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 8 czerwca 1999 roku do dnia 31 października 2002 roku.

4. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 23 marca 2011 roku w sprawie **III K 167/09** za czyn popełniony w okresie od dnia 28 sierpnia 2003 r. do dnia 2 września 2003 roku z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 12 k.k., art. 33 § 1 i 3 k.k. na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych; za czyn popełniony w bliżej nieustalonej dacie w okresie od miesiąca sierpnia 2003 roku do dnia 2 września 2002 roku z art. 189a § 1 k.k. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności; za czyn popełniony w okresie od początku miesiąca lipca 2003 roku do dnia 2 września 2003 roku z art. 258 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono karę łączną 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności; zaliczono na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 6 grudnia 2008 roku do dnia 16 grudnia 2009 roku.

Sąd Okręgowy w Białymstoku podjął w trybie art. 570 k.p.k. czynności w celu wydania wobec skazanego A. S. wyroku łącznego.

W dniu 14 maja 2013 roku obrońca A. S. złożył do Sądu Okręgowego w Białymstoku wniosek o wydanie wobec wyżej wymienionego skazanego wyroku łącznego i połączenie kar orzeczonych wyrokami Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawach III K 90/04 i III K 167/09 oraz wymierzenie skazanemu kary łącznej przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji w wymiarze 6 lat pozbawienia wolności, wnosząc jednocześnie o zaliczenie na poczet kary łącznej okresów odbytej kary, jak też okresu faktycznego pozbawienia wolności w obu sprawach. W uzasadnieniu swojego wniosku obrońca skazanego podniósł, że wskazane przez niego wyroki nadają się, zgodnie z art. 85 k.k., do połączenia oraz wskazał na fakt zmiany przez Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 23 marca 2011 roku, sygn. akt III K 167/09 poprzez pominięcie art. 65 k.k. w podstawie skazania za czyn z pkt. XI i przyjęcie, że skazany nie uczynił sobie z popełnionego przestępstwa stałego źródła dochodu, może mieć w jego ocenie wpływ na treść wyroku łącznego i wymiar kary łącznej. Nadto, powołał się na aktualny stan zdrowia skazanego, który udokumentował załączonymi do wniosku: zaświadczeniem lekarskim, dokumentacją medyczną, książeczką szczepień oraz orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności (k. 86-87).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. wyrok łączny można wydać wówczas, jeżeli w stosunku do osoby skazanej prawomocnymi wyrokami różnych sądów, zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej. Warunki te zostały określone w art. 85 k.k., zgodnie z którym Sąd orzeka karę łączną wówczas, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu.

Z cytowanego przepisu wynika, że granicą czasową zbiegu przestępstw wytyczającą możliwość łączenia kar w wyroku łącznym stanowi „pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok”. Zwrot ten oznacza, że chodzi o konfigurację skazań za przestępstwa, które zostały popełnione przed wydaniem pierwszego wyroku, a nie o konfigurację skazań za przestępstwa nieprzegrodzone jakimkolwiek wyrokiem.

Kwestia ta została jednoznacznie rozstrzygnięta przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 25 lutego 2005 roku, I KZP 36/04 (OSNKW 2005/2/13) wpisanej do księgi zasad prawnych stanowiąc, że zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku poddanego analizie w zakresie ewentualnego objęcia go wyrokiem łącznym.

Sąd z urzędu badał dopuszczalność wydania wyroku łącznego odnośnie wszystkich wyroków skazujących A. S., bowiem oprócz tych wskazanych we wniosku przez obrońcę skazanego Sąd z urzędu ustalił, iż wnioskodawca był skazany także

wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi w sprawie VIII K 436/05 oraz wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie III K 54/07.

Z analizy dat wyroków i dat popełnienia poszczególnych przestępstw przypisanych skazanemu, wynika że w realiach niniejszej sprawy spełnione są kryteria temporalne wskazane w art. 85 Kodeksu karnego w odniesieniu do kar orzeczonych w wyrokach Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawach: III K 90/04, III K 54/07 i III K 167/09.

W sytuacji skazanego pierwszym chronologicznie wyrokiem tworzącym grupę zbiegających się czynów jest wyrok Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 27 września 2004 roku wydany w sprawie III K 90/04 i spełnia on warunki określone w art. 85 k.k. do połączenia ze skazaniami w kolejnych sprawach Sądu Okręgowego w Białymstoku III K 54/07 i III K 167/09, albowiem wszystkie czyny przypisane skazanemu A. S. w wyżej wymienionych sprawach zostały popełnione przed datą 27 września 2004 roku, tj. dniem wydania wyroku w sprawie III K 90/04 Sądu Okręgowego w Białymstoku.

Oznacza to, że w istniejącej konfiguracji wyroków orzeczonych w stosunku do skazanego kary orzeczone w tych trzech wyżej wskazanych wyrokach Sądu Okręgowego w Białymstoku nadają się do połączenia zgodnie z zasadami wyrażonymi w art. 85 k.k..

Drugim chronologicznie wyrokiem był wyrok nakazowy Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi z dnia 29 września 2005 roku wydany w sprawie VIII K 436/05, który nie spełnia wymogów do wydania wyroku łącznego określonych w art. 85 k.k. i połączenia z karami orzeczonymi wszystkimi pozostałymi, wskazanymi powyżej, wyrokami Sądu Okręgowego w Białymstoku z uwagi na treść art. 572 k.p.k. – brak przesłanek do objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych przedmiotowym wyrokiem – za sprawą tak daty popełnionego czynu objętego tym wyrokiem, jak również z uwagi na rodzaj kary orzeczonej za to przestępstwo, tj. grzywny. Z tych też względów wyrok ten nie podlegał łączeniu, zaś postępowanie w tym zakresie należało umorzyć.

Następnym chronologicznie orzeczeniem był wyrok Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 26 marca 2008 roku wydany w sprawie III K 54/07. Kara orzeczona tym wyrokiem nadaje się do połączenia z karą orzeczoną w pierwszym chronologicznie wyroku jednostkowym, gdyż wszystkie przestępstwa w omawianej sprawie A. S. popełnił zanim zapadł pierwszy chronologicznie wyrok Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie III K 90/04. Wyrok ten podlegał zatem łączeniu.

Kolejnym i zarazem ostatnim już orzeczeniem skazującym A. S. był wyrok Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 23 marca 2011 roku wydany w sprawie III K 167/09, który razem z wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku wydanym w sprawie III K 90/04 (pierwszym chronologicznie orzeczeniem) oraz z wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku wydanym w sprawie III K 54/07 (trzecim chronologicznie orzeczeniem), tworzy grupę zbiegających się czynów, spełniając tym samym warunki określone w art. 85 k.k. do połączenia z karami pozbawienia wolności orzeczonymi we wspomnianych wyrokach Sądu Okręgowego w Białymstoku, albowiem wszystkie czyny przypisane skazanemu A. S. i objęte wyrokiem w opisywanej sprawie zostały popełnione przed dniem 27 września 2004 roku, a więc przed datą wydania wyroku w sprawie III K 90/04. Zatem kara pozbawienia wolności orzeczona tym wyrokiem mogła zostać objęta wyrokiem łącznym.

Wymiar kary łącznej określa art. 86 § 1 k.k.. Zgodnie z jego treścią, przy orzekaniu kary łącznej mogą mieć zastosowanie różne systemy m.in.: system kumulacji, polegający na podsumowaniu (skumulowaniu) kar wymierzonych za zbiegające się przestępstwa, system absorpcji (pochłaniania), według którego najsurowsza z kar wymierzonych staje się karą łączną, system asperacji (podwyższenia), w którym najwyższa kara jednostkowa podlega zaostrzeniu w przyjęty przez ustawodawcę sposób.

Zgodnie z art. 86 § 1 k.k., mającym podstawowe znaczenie dla regulacji omawianej problematyki, dolną granicę kary łącznej wyznacza najwyższa z kar wymierzonych za jedno z pozostających w zbiegu przestępstw. Górną granicę kary

łącznie tworzą dwa kryteria: suma kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa oraz wskazany wyraźnie w ustawie maksymalny wymiar kar poszczególnego rodzaju.

W piśmiennictwie i orzecznictwie wskazuje się, że do wymiaru kary łącznej znajdują zastosowanie ogólne dyrektywy wymiaru kary przewidziane w art. 53 i nast. k.k., podlegają one jednak swoistej modyfikacji wynikającej z treści przepisów art. 85 i nast. k.k. Na wymierzenie wobec skazanego kary łącznej pozwalają też sankcje orzeczone za popełnione przez niego czyny. Układ poszczególnych skazań i popełnionych przestępstw umożliwił w oparciu o wyżej wymienione reguły orzec karę łączną w wymiarze od 4 lat pozbawienia wolności do 14 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Jakkolwiek - zgodnie z art. 86 § 1 k.k. - przy orzekaniu kary łącznej możliwe jest zastosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, to jednak należy pamiętać, że zastosowanie każdej z tych zasad jest rozstrzygnięciem skrajnym, które może być stosowane wyjątkowo i wymaga wnikliwego umotywowania w uzasadnieniu wyroku (por. wyrok SN z dnia 2 grudnia 1975 r., Rw 628/75, OSNKW 1976, nr 2, poz. 33).

W szczególności zasada absorpcji przy wymierzaniu kary łącznej może być zastosowana, gdy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami zachodzi bliski związek przedmiotowy i podmiotowy, a przesłanka prognostyczna pozwala na stwierdzenie, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych jest wystarczającą oceną zachowania się sprawcy (por. wyrok SA w Gdańsku z dnia 23 stycznia 1997 r., II AKa 321/96, Orz. Prok. i Pr. 1997, nr 7-8, poz. 19 oraz wyrok SN z dnia 17 maja 2000 r., IV KKN 39/99, LEX nr 51104). Z reguły bowiem popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (por. SA w Warszawie wyroku z dnia 12 lipca 2000 r., II AKa 171/00, OSA 2001, nr 1, poz. 5).

Przy wymierzaniu kary łącznej pozbawienia wolności Sąd miał na względzie zasadę wynikającą z orzecznictwa Sądu Najwyższego, zgodnie z którą zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo – podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione.

Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczalnego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa, objęte tym wyrokiem (wyrok SA w Łodzi z dnia 9 maja 2001 roku, II AKa 63/2001, Prok. i Pr. 2002/7 – 8, poz. 20).

Sąd Okręgowy skrupulatnie zbadał te relacje i stwierdził, że w grupie skazań, które Sąd połączył węzłem kary łącznej, aż pięć dóbr prawnych zostało naruszonych przestępstwami: wymiar sprawiedliwości, mienie, porządek publiczny, wolność oraz zdrowie. Analiza popełnionych przez skazanego przestępstw pozwala więc stwierdzić, że dopuścił się on czynów o niejednorodnym charakterze, albowiem godziły one w różne rodzajowo dobra. Pomiedzy tymi przestępstwami zaistniał także bardzo odległy związek czasowy, bowiem zostały one popełnione na przestrzeni ponad 5 lat - wszystkie czyny zostały popełnione w okresie od początku stycznia 1998 roku do dnia 4 września 2003 roku. Zatem w tej grupie związek zarówno czasowy, jak i przedmiotowy jest bardzo luźny.

Przy wymiarze kary Sąd miał na względzie również racjonalną argumentację Sądu Najwyższego wyrażającej się w stanowisku, że za orzeczeniem kary łącznej surowszej niż kara wynikająca z dyrektywy pełnej absorpcji przemawia fakt popełnienia przez skazanego więcej niż dwóch przestępstw, co w orzecznictwie uznawane jest za istotny czynnik prognostyczny, przemawiający za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (vide wyrok SA w Łodzi z 20 września 2001 r., II AKa 154/2001, Prok. i Pr. 2002/4 poz. 26).

Mając na uwadze powyższe, zastosowanie całkowitej zasady absorpcji w przedmiotowej sprawie klóciłoby się ze społecznym poczuciem sprawiedliwości. Działanie takie stanowiłoby w rzeczy samej działanie przeciwko wymogom prewencji indywidualnej i ogólnej i mogłoby zostać odczytane jako bezkarność sprawcy za wielość pozostających w zbiegu realnym przestępstw. Instytucja wyroku łącznego nie ma na celu premiowania sprawców więcej niż jednego przestępstwa. Decydujące bowiem znaczenie przy wymiarze kary łącznej mają zatem cele zapobiegawcze i

wychowawcze, jakie ma odnieść kara w stosunku do skazanego. Dlatego też, w tym konkretnym przypadku Sąd miał na uwadze w szczególności wyżej wskazane cele, nie zaś sytuację zdrowotną skazanego, na którą się powołał jego obrońca w złożonym przez siebie wniosku o wydanie wyroku łącznego, albowiem względy zdrowotne miały istotne znaczenie i były przedmiotem rozpoznania ale w sprawie III Ko 333/12, w której Sąd z ich powodu odroczył do czasu ustania przeszkody wykonanie wobec skazanego kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie III K 167/09 Sądu Okręgowego w Białymstoku.

Zatem w świetle przytoczonych wyżej okoliczności orzeczona kara łączna w wymiarze 8 lat pozbawienia wolności jest w ocenie Sądu, karą sprawiedliwą i racjonalną.

Na mocy art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej Sąd zaliczył okresy rzeczywistego pozbawienia wolności skazanego w poszczególnych sprawach i okresy dotychczas odbytych kar pozbawienia wolności z wyroków podlegających łączeniu.

W pozostałym zakresie wyroki podlegające łączeniu pozostawione zostały do odrębnego wykonania.

Jednocześnie brak jest jakichkolwiek przesłanek do objęcia przedmiotowym wyrokiem łącznym kary orzeczonej w sprawie VIII K 436/05 Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi (omyłkowo wskazanego w sentencji jako Sądu Rejonowego w Białymstoku) ze względu na datę popełnienia czynu w tej sprawie – to jest po dacie wydania wyroku w pierwszym chronologicznie wyroku, co z kolei czyni aktualną ujemną przesłankę procesową z art. 572 k.p.k.. Dlatego też postępowanie w tym zakresie należało umorzyć.

Od kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego skazanego zwolniono w oparciu o art. 624 § 1 k.p.k., uznając, że ich uiszczenie byłoby dlań zbyt uciążliwe.